

تصویر ابو عیاد الرحمن الکوردی

نویز

کہ لالہ یک بوتھامو سکی زار اوہ

دائرہ تانام فیضی زار اوہ

مکتبہ انوار الفانی

www.igaa.ahlamontada.com

بۆدەپەزاندنى جۇرۇپا كىتەپ: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتەپهاى مختلف مىراجەت: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

نوبہ ۲

کہ لالہ یہ یک بوتقا موسیقی زارا اوہ ہے،

دانہ رہ: تاہا فیضی زارادہ

پیشکش بی به دایکم، مینا قادرزاده

انتشارات صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

تهران، خیابان استاد مطهری، نبش خیابان دکتر مفتاح، ساختمان جام جم

چاپ اول: ۱۳۶۴

حروفچینی: لاینوترون انتشارات سروش

این کتاب در پنج هزار نسخه در چاپخانه تک چاپ و صحافی شد.

همه حقوق محفوظ است.

بها: ۱۰۰ ریال

سەرەتا

زۆر كەس ھەن - لاوھ كى يان خو مالى - كە قاموسى زمانى كوردىيان نوسيوھ، نوسىنى نيوھ كانيان، لە چە ندلا پە ران تى دە پە رى كە ليرە دا، نامە وى لە سەرئەوھى پرۆم. بە لام بۆ بيرە وە رى دە بى لە ھە ول و گە ر دە وە كو ييان ريز بگيرى وسپاسيان لى بگري. ئەوان لە پابردورپا تاكوئە ورو بە و كە ردو كو يە ي خو يان پى وشو ينى لى كولېنە وە وېشكەننە وە يان بە رچا و خستوين. لە وروش بە دواوھ و ليرە ش بە و لاوھ، ئەركى سە رشانى بە رە ي تازە پى گە يشتو وە كە، كە ر دە وە ي ئەوان رە چاوكا. كە بە ئاگادارىيەكى پتر و تيوھ چو نيكى قولتر و دە ستكە و تيكى بە ر بىلاوتر - بى بە خو خورين و خو لە خە لكى دى زلتر زانين - دە ست بە كار و دل بە يار بى.

يە كيك لە و كارانە ي كە ئەوان و بى رانە گە يىشتون و بو ئيمە يان بە جى هيشتو وە كە سە رى لى بىە شينين و خە مى لى بخو ين، وە دە ر خستنى قاموسىكە كە نە ك ھە ر وشە ي مانا لى دابيتە وە، بە لكو وشە ي برديتە پال وشە ي دى بو سازبونى زاراوھ.

ئە و زاراوھ ش بە نيشان دانى و ينە يە ك لە پيشينيان - بە يت، گورانى، لاوك، ھە تە لو كە، مە تە ل و قسە ي نە ستە ق و ھونراوھى شاعيران - لىك درايتە وە.

بىتو كە سىك لە و قاموسە ي كە لە بە رە وە باسما ن لى كە رد، كە لك وە گرى، بو يرون دە بيتە وە كە، بو و ينە: چاوپرى خشاندين، چاولى كردن و تى روانين، يە ك نين و جى ي بە كار بردن يان فيردە بى.

لە ئاكام دا: وە ختى زۆر تر بو دە گە ر يتە وە، خە لك چاكتەر لە مە بە ستى دە گە ن، قە لس و وە رە زى خراب تى گە يشتن و خراب تى گە ياندين نابى.

هاتونه وکە سە، یەکیکی دوانداویتی کوت: «شتیکم نوسیوه پیم خوشه بیینی و پاش
خویندنه وه ی بوم ریک و پیک که ی.»
نه گە بزانی گویدرە که ی نه وه نده ی کاره یه، سەری خو ی پی ناخوری، پی ده لی:
«تکایه هە رچاویکی ری بخشینه.»

نه گە زویشی کارنه بی، پی ده لی: «چاویکی لی بکه.» بیتو کاریشی نه بی
وتامه زروش بی، پی ده لی: «بوم تی بر وانه.»
نیستی کاتیك وت وویژی خە لکیمان گوی لی ده بی، یان نوسراوه کان وهونراوه کانی
هیندیک له نوسه ره کان وشاعیره کانی کورد ده خوینینه وه، جار و بار
وشه وزاراوه ی لاوه کی ودا تاشراوی ره ق وزه ق مان دیتە به رچاو، که به شیان به سە زمانی
کوردیوه نیه.

نه گە رقاموسیکی من کوته نی، زاراوه یی، هە بی ده بیته پەرژینیك بو لیک کردنه وه ی
قسە ی بی هیزله قسە ی به هیز ونوسراوه ی بی پیزله نوسراوه ی به پیز. هە روه ها
پاشه که وتیکی به نر خه بو به ره ی دوا رۆژ که به میرات پی ده بری وبه سەری دا ده که وی و
له به ر و بوی ده جه سیته وه.
لی فی رده بی که نه ویش شتیکی به جی بهیلی بو، به ره ی پاش خو ی وهه مونه ته وه کانی
دنیا.

هیندیک که س پیان وایه زمانی کوردی، به رته سکه وگە لیکیش لایان وایه، به ر بلاوه.
له هە رکامیان بی، پیداویستی به و خزمه ته ی هە یه.
من دابی ریک خستن ودا رژتن ونوسی نی نه وقاموسه م- که هیشتا هە رده نگی هە یه و
ره نگی نییه - له ونامیلکه یه دا، بو خوینەر داخستووه. لی ره دا خوینەری به ریز دلی
نوقره ی ناگری وپیشه بره م لی ده گریته وه وتامه زرو ی نه وه یه بزانی: زمانی کوردی له
کامیانه. به لام من له باتی نه وه ی بیروبا وه ری خوم ده برم، تاقه وینه یه کی ده خه مه
به رچاو.

دیتی شیوه ی ریک خستن وتیک خستنه وه ی نه و وینه یه، بو خوینەر ده بیته هە وینی
پیک هیان و وه دی هیانی قاموسه که.

له لایه کی دیکه شه وه، ده بیته پنجیک که بیروبا وه ری خوینەری لی ده روی، ده بیته

بناخه و بنچینه یه كه روانگه ی وی له سه ره لده چنډوئى. نه و وینه یه: میوژیکه له كه ویرژیک و کیوژیکه له باریک، دلۆپه بارانیكه له ریژنه یه كه ویه کیكه له لیژنه یه كه، په رتو كه نانیكه له ده سته واریك و داریكه له لیږه واریك، بریكه له گه لیك و مه ریکه له میگه لیک.

نه و وینه یه چاوگ (مصدّر) ی - چون - ه كه ره گه ل پېشبه ندان و پاشبه ندان و نیو (اسم) ان... م خستوو و زوړ لكی لى بووه ته وه و هه ر لكی هیڼدیک كه شم (صورت) ی پیوه یه. هه ر كه شم هم هه ر به تا قه رسته (جمله) یه كه لیك داوه ته وه. (مانا، بار ته قای رسته یه.) كه و ابو مانام ده قاوده ق بو نه نویون. بویه ش چاوگم ده ست نیشان كړدوو كه هه روه كه له نیوه كه ی رادیاره، سه رچاوه و كانی ناوه، بو كړدار (فعل) ه كان و كړداریش نه ستونډه كى تاو لى زمانه و تیغه ره ی پشتی ریژمان.

و ایزانم له رابرد و راتا كوښستی ۲۵ قاموس (فه رهنګ) ی زمانى كوردی پیکه وه نراون و سه رله به رو به ره به به ره - خودا پیمان ره و ابینی - نه و كاره ريك و پيك تر، پوخت و پاراوتر، له بار ترو بى خه وش تر بووه و به ره و پېشكه و تن روپوه. به ره می هه ره نوی قاموس ريكه خستنى زمانى كوردی، قاموسه باوه رپى كراوه كه ی ماموستا زه بیحی یه.

پیم وایه كاتى وه ی هاتوو كه چه ند لكیك له دارى پى گه یشتوى قاموس ريكه خستنى زمانى كوردی پروى و هه روه كه مه عرف قه ر داغى مردوخى، له سه ره تاى فه رهنګى كشت و كاله كه ی خوى دا رایگه یا ندوو (فه رهنګى كشت و كال، به غذا، ۱۹۷۳، ۲ به رگ): ده بى زمانى كوردیش وه كه زمانه كانى ترى سه رو به ندى نیمه، چه ند جوړه قاموسى تروه كه قاموسى زانستى، قاموسى پیاوه به نیو بانگه كانى كورد، و قاموسى زاراوه یى به خو یه وه ببینی تا چا كتر پید او یستى كانى خه لك پيك ببینی.

به دواى فه رهنګى كشت و كال، نه و امن گه لا له یه كم بو سازبونی قاموسى زاراوه یى زمانى كوردی - كه نیستى به ده ستانه وه یه - پیکه وه ناوه، كه بیتو باش بى و په سند بكرى هیوام وایه كه سیك یان چه ند كه سیكى دى نه و گه لا له یه بكه نه هه وین بو دارژتنى قاموسى زاراوه یى زمانى كوردی.

خوینه رى خوشه ویستم، دواى خویندنه وه ی نه و نامیلكه یه پوچه كانى لى هه لا ویره و

سوچه کانی لئی هه لوه ژیره و منیش ناگادارکه، بۆم بنوسه، پیم بلی ولیم رابسهیره. نه گهر
که لکیشی نه بو به سه رم داده وه، مالی قه لب سه روه ساحییی! نه گهر لیشم قه لسی، نه وا
پشتی من و داری تو!

تاها فه یزی زاده

چون، له گه ل پېشبه ندان:

بو + تی + وه + چون = بو تی وه چون. وه ك: له بهرم گران نییه، پیم خوش بی
سهرم له وكراسه یه وه بو تی وه ده چی، زور ته نگ نییه. یان: له سه رخیران، وه ختیك
ژنی بهینی له جل هه لگر تنی دا ناهیلّم زه برت ریکه وی، بوخوم بو تی وه ده چم.
زورده ربه سستی مه به.

بو + چون = بو چون. وه ك: تائه ورو كه سیك ولامی نه وه ته لوكه ی
نه دیوه ته وه. ولامی توش زور باش نییه. به لام چاکی بو چوی. یان:
بو تی دینم، بو تی دینم، بو تی دینم له ومورسایه،

نه گه رنیران لی نه بی، بو تی ده چمه نورپایه.
یان: باریکی قورست بو تیك ناوم و بو تی داگر توم. ناتوانم هه لی گرم وبوم ناچی یان:
بو بازرگانی ده چمه شنویه كراست بو دینم له گولی لیمویه.
یان: وه ختیك هه لو دییه وی نیچیری بگری، بو ی ده چی و تی پودی. یان:
من وای بو ده چم و تاری ماموستا كه م هه لی تیدا نه بو.

بو + ده ر + چون = بو ده ر چون. وه ك: به نیمه ی ده كوت: له چ شتیك مه تر سن و
هه مو كه ندو كو سپیك له سه ر پیتان لاده ن وله ته نگانان داله سه ره خوین، كه چی
وه ختیك كه موسكیك نه هاتی روی تی كرد، چوکی داداوله به ره گه دانه ما و بو ی
ده رچو و قه ل فری كرد!

بو + لا + چون = بو لا چون. وه ك: پولیکم دابو به برا كه م دوینی چوم بولای كه
لی بستینمه وه. یان: نیشانه یه كم بو تی داكر دبو كه به تفه نگ پیوه نی. به لام

نەك ھەر لە بآلت نە كرد، بە لكو بۆلاشی نە چۆی. یان: تاشتی تەر و بر ھە بۆی، بۆلای
شتی ئیشك و برینگ ناچم. یان: لە بەر ئەوێ پیاویکی چاك نییە، قەت خۆی
تێ مەگەینە ولای لێ لادە و بۆلای مە چو!

بە + + چون. وەك: لام وایە بە سواری چوووە نەك بە پێیان. یان: لام وایە
ئەو نە سە ھە نە یە، بە ھیچ ناچێ! یان: دیارە لە مێژە بابت ئەمری خودای بە
جێ ھیناوە و عومری داوہ بە حازریان. بە لام نازانم ئە و خودا لێ خوش بوو، بە چۆ
چووہ؟

بە + سەر + ئەو + چون = بە سەر وە چون. وەك: لە بیرت بۆ کە
کتێبە کەت لێ سوتاندم، جا بە سەر تە وە نە چێ، تۆ لەی خۆمت ھەر لێ دە کە مەوہ!
یان: ئە تۆ لە کوێ بە لای منەوہ ھاتووی و کەنگێ لەدوی قسە ی منت داوہ؟
کەوا بو منیش بەوہ ختی خۆی بستیکت بە سەر وە ناچم. گلە ییم لێ نە کە ی،
دنیاروی بیژینگییە، چۆنم دە بینی، وات دە بینم.

بە + سەر + دا + چون = بە سەر دا چون. وەك: لێیان خە فتام و قەرە بە قەرە یان
رۆیشتم ولە جییە کی دە گیرم خستن. کاتیك خوت و خافل بە سەریان داچوم،
عە بە سان.

بە + لا + وە + چون = بە لاوہ چون. وەك: کاتیك شتیکی لە نیوان خۆمان
وخە لکی دا بە ش دە کە ی، نابێ ھەر بۆلای خۆمانی دا بشکینین، یان چ وە بەر کەس
نە ھێلین: خۆمان پر کە ی و خە لکی قەر. بە لكو چاك ئەوہ یە زۆرتەری
بە لای خە لکی یە وە بچین.

پێ + تیک (دە + یەك) + چون = پێ تیک چون. وەك: ھیندیک
جل و بەرگ ھەن بیتو بیان شوین، پێی تیک دە چن. یان: ژنە کە قسە ی ناخۆشی بە
مێردە کە ی کوت. مێردە کە زۆری پێ تیک چو.

پێ + چون = پێ چون. لەر یگایە زۆری پێ چووہ. لە تاشی دییە وێ تیی
ھە لێینتەوہ! یان: ھەرچی لە و کورە تۆرە دە بم و پێ ی دە کە م دە ست بز یو ییە نە کا،
بە گوێی دا ناچێ و پێ ناچێ! یان: لە سەر ئە و کارە خراپانە ی کە خوی پێگر تووہ،
ھەر چە نە سەر کو نە ی دە کە ن و تانە و تانوتی لێ دە دە ن و جاری وایە لێشی دە دە ن،

به لām هئ ناچئ، دوايه هدرده لئى نه باى پئ داهاتووه ونه بوران!

پئ + دا + چون = پئ دا چون. وهك: به وړيگايه ي داچوى بو شارتئ؟ - نه، پئى دانه چوم. يان: ئيستئ هه ورووه لايه، زورى پيدا ناچئ كه ده بيتته وه تاو وساو.
پئ + دا + هه ل + چون = پيدا هه لچون. وهك: جاريكى پئى دا هه لچوم، كو له وار بوم، ئيدى به سمه!

پئ + وه + چون = پيوه چون. وهك: براكم له حه جئ هاتووه ته وه، به لām من هيشتا پيوه نه چوم ونه مديوه. يان: بيتو زوسه ر له و برينه ي نه يه شينئ، ورده ورده ده ته نيته وه وهه موله شت داده گري و پيوه ده چئ! يان: هه ودا ده زوه كه به سيخمه كه يه وه نوساو ده گه ل خوئ بردى. به لām نه ي ده زانى ده زوه كه ي پيوه وه يه و پيوه چوه!

پئ + وه + هه ل + چون = پيوه هه لچون. وهك: مندالئ واهه يه تا داريكى بليند ده بينئ، پيوه هه لده چئ. ئيدى نازانئ بيتو به ربيتته وه، سه ري تيداده چئ!
پئ + هه ل + چون = پئ هه لچون. وهك: دومندال له بن داريكى تو پينيان ده كرد. له ناكاو تو په كه يان كه وته سه رداره كه وبه لك وپو پيوه گير ساوه. هه رچه ننداره كه يان را تله كاند، به رنه بووه. يه كيكيان پئى هه لچو وهينا يه خوارئ.

پئ + هه ل + نا + چون = پئ هه لا چون. وهك: ئئ واهه يه پئى هه لا چون به كيوى چرووه له موتئ له به رگران نيبه و بوئ وه كوئاو خواردنه وه وايه. به لām له پئى هه لا چون به شاخى ژيان زه نده قئ ده چئ
تئ + چون = تئ چون. وهك: له وچه نندلو په ده رمانه ي كه له چاوت كرده ر دلو پيكي تئ چو. يان: ئه و خانووه ي كه چه ندر وژله مه و به ر كړيوته، چه ندى تئ چوه؟

تئ + دا + چون = تيدا چون. وهك: نه وه ي هه مبو نه مبودام به بنه تو و، بو دا چاندنى موچه و كيكلگه كه مان. له به رنه وه ي سال خوش نه بو، ده غله كم بوړه نيو نه هات و بنه تو وه كه شئ ده رنه هينا وه. به داخه وه تيدا چوم!
تئ + را + چون = تيرا چون. وهك: وشيار به، ئيره درك و دالئ زوره،

تیٔ رانه چن وبریندارت نه کهن.

تی + رو + چون = تی رو چون. وه ك: بوټه وه ی ده رزی وتسه به نه ت
تی رو نه چی، نابیی له بهرده ستانیان دانیی.

تیك (ده + یه ك) + چون = تیك چون. وه ك: ماله میړ وله ی به دلۆ پیک باران،
تیك ده چی. یان: له میژه نیوانمان پیکه وه نیسه و تیك چوین. یان:
کاتیك قسه که م سهر له بهر بو گپراوه، ره نگي به پرویه وه نه ماو زور تیك چو.

زاواله بوکئی مه ده، زاواله بوکئی مه ده

نه گهر له بوکئی بده ی، تیك ده چی ده سره وشه ده.
تیك (ده + یه ك) + و + پیک (به + یه ك) + چون = تیك و پیک چون. وه ك: له زور
بنه مالان دا کاتیك گهره ی مالتی ده مری، ری وشوین و چونی ته زیانی ناسایی ماله
که تیك و پیک ده چی.

تی + وه + چون = تیوه چون. وه ك: پیش پیټ قوره، وشیار به تی یه وه نه چی!
یان: پیم خوش نه بوټه و کاره ی بکه م، به لام نه وه نده یان لی راته سپاردم وهانیان دام
وهه مور پیکایه کیان لی بریمه وه که، منیش به ناسه رسه نگي پیی دا که وتم و تی یه وه
چوم. یان: نه و پیلاره پاره که ده پیی کوره که مه وه ده چو، به لام نه و سال که
گهره تر بوه، پیی تیوه ناچی.

تیك (ده + یه ك) + هه ل + چون = تیك هه ل چون. وه ك: شهر ی قورس له نیوان
چاکان و خراپان داهه یه. له و تیك هه ل چونه ی داجار جارجا کان سهرده که ون
وهیندیک جاریش به داخه وه خراپان زال ده بن.

«چون. وه ك:

ده چم بو پینجون، پینجم پیی ده چی هه تادیسه وه تاقه تم ده چی.
یان: دویټی نه وه نده ساردوبه سته له ك بو، ده ستم چوین، ده تگوت لی پهرین.
یان: ژماره ی دراوه که م درابو له کاتی شتوم که کرین دابه هه ر که سم ده دابه سهریان
دا ده دامه وه، چونکو نه ده چو. یان: نه و کابرایه شه پله ی لی داوه.
لایه کی به ده نی چوه. یان: چومه لای دوکتور، گه لیک پول وپاره م له خوم خهرج
کردو زورم چو.

دهر + چون = ده رچون. وه ك: وه ها كه ند و كو سږ ته نگیان پئی هه لچنیوم، كه رزگاریم بونییه و ده رناچم و ده ره تانم نییه. یان: له وناقى كردنه وه ی دوینى داباشم. لام وایه ده رده چم. یان: تفه نكه كه م پر كړدبو، بئی نه وه ی په له پیتكه كه ی بیزیم ده رچو. یان: ده رچو نه و سه رده مه ی بره م پره می ده سه لاتت بو. یان: نه و گوڅاره هه مو چوارشه مویان ده رده چئی و بلاو ده بیته وه. یان: نه گهر به وردی لیک بکولینه وه، به خرم ده رده چین. یان: كه وشه په شه كه م زور دره نك دپراوچاك ده رچو.

ړو + چون = روچون. وه ك: تكایه به جیى روخه ك دامه ړوده ناروډه چئی. یان: نانی گه لا گه لا نه بئی به گدروم روڼاچئی.

له + بهر + چون = له بهر چون. وه ك: له گهره كى نیمه ژنيك زگى پرېو. وختيك ز، منداله كى به ساغى نه بو وله بهرى چو!

له + بهر + نه وه + چون = له بهر وه چون. وه ك: پاش نه وه ی دوسى جار، چوغه كه یان بوشو شتوم، تيك چووه وئیدی بو بهرم نایى وله بهر مه و ناسچى. بیتو به سمر سمریش له بهرى كم، هه لده درى. یان: دواى نه وه ی ناشت بوینه وه، نیستی نه وه نده به كترمان خوش ده وى وجوتین كه ته نانه ت ده رزیشان له بهر وه ناسچى.

له + بهر + په ك + چون = له بهر په كچون. وه ك: هه ركومه لیک ړى وشوینى كى تاییه تى هه په وه كو كاترمیر كارى ده كا. بیتو داب وړى وشوینه كى به كه لك نه په، له بهر په ك چونی باشته.

له + بال (پال) + په ك + چون = له بال په كچون. وه ك: په وړه په كه م بو منداله كه م كړیو پئی بړوا، وه ختيك كه گه وړه تر بو نه وه نده ی به دارو به ردی دادا كه له پال په ك چوه وله كه لك كه وتو وه.

لى + چون = لیچون. وه ك: گوزه كه م پر كړدبو له ناو و له جیى خوى دامنا بو. نم نم لى ی چوبو، ته نانه ت دلوه په ناو یكیشی تیدانه ما بو.

لى + دهر + چون = لیده رچون. وه ك: تفه نكه كه م پر كړدبو دامنا بو. بئی نه وه ی په له پیتكه كه ی بتر از نیم ده نگیكى لى هاتو گولله كه ی لیده رچو.

وه + بهر + هه‌ل + چون = وه بهر هه‌ل چون. وه ك: له ته نيشت دار چناريكي،
لاولا ويك شين بيو. لاولا وه كه بهر وه سه رچلو كي داره چناره كه
وه بهري هه‌ل چون بو.

وه + ... + چون = وه شتيك چون. وه ك: نه وگوله وه وگوله ي ده چي.
وه + يه ك + چون = ويك چون. وه ك: نه و دو بر ايانه نه وه نده ويك ده چن،
هه‌رده لئي سيويكن له تت كردون.

وي + چون = وي چون. وه ك: ساوه، ويناچي بباري. يان: نه و نوسه ره گه ليك
زانا و بليمه ت و وي چونوه.

هه‌ل + چون = هه‌ل چون. وه ك: چاك بو زو گه يشتمه چيشته كه ي، به
غور ره م ده كولي و قولتي ده دا، ده ناهه‌ل ده چو. يان: وه ختيك نه و قسم يي كوت،
هه‌ل چون وه ي به سه ر زمانى داهات، پي كوتم. يان: كه چهل، كه چهل هو، به داري
هه‌ل چون، چه رمى سه ري له بير چو. يان: هه‌ل سته سه ري و هه‌ل چه (هه‌ل + بچو)
شه پيكي، له وقوماره دا دوراندوته. يان: درويه كم له پي هه‌ل چون وه ته وا ويك
جييه كه ي ژاني ده كا.

چون له گه‌ل پاشبه ندان و پيشبه ندان:

بو + تي + هه‌ل + چون + نه وه = بو تي هه‌ل چون وه. وه ك: دا يه گيان،
پيشو زورم خزمه ت يي كردوي و نه ركى سه رشا نيشمه كه له خومت خو شترم بويي.
به لام سه رده ميك بونه خوشي پرزه ي لي بري يوم و پيم نده كرا پيت رابگم. ئيستي
كه چاك بومه وه وه كه گويزي نازام لي هاتوه ته وه، جا بو تي هه‌ل ده چه وه.
بو + چون + نه + سه ر = بو چون سه ر. وه ك: نابي هه‌ل چي مندا ل كوتي
به قسه ي بكه ي، ده نابيتو بزاني ده ستي وه به رده ستي ناهين وه هه‌ل بلي بوي
ده چيته سه ر، ئيدي له كاري خراپ ناگه رپته وه وه چاكي ناعامل ي. يان: شتيكي
وابلي بو بچيته سه ر وخه لك حه قت له دوي بدا.

پي + دا + چون + نه وه = پيدا چون وه. وه ك: پاش نه وه ي شتيك نوسي
پيدا ده چه وه، نه كا وشه يه ك يان مه به ستيك لي هه‌ل بو اربي يان وه سه رم خستبي،

يان به هه له چو بېتم.

تيك (ده + يهك) + چون + نه وه = تيك چونه وه. وهك: دوستي پوژ
بوپيکه وه ناشت بپوینه وه، به لام زوری يی نه چو که له سهر راتيک چوپنه وه.

تي + هه ل + چون + نه وه = تي هه لچونه وه. وهك: سهرده ميک بوله په ستاو
بي وچان کتيپم ده خویندنه وه. له دوايي داليان وه پره زبسوم ووه لام نان.
به لام چه ندر وژيکه تيم هه لينا وه ته وه وتي هه لچومه وه.

چون + نه + سهر = چونه سهر. وهك: تکه يه له خواري دامه نيشه. پچووه سهر.
يان: نه وړووه ها به خوی دادی وده چي ده لی ده چپته سهر شاييه. يان: هه مو
روژي هه ينيان ده چمه سهرقه بران. يان: خوت وخافل چومه سهر يان ته قدم لی
کردن. يان: باله سهر نه ومه به سته ی ندر وین و بچينه سهر باسيکی دی.

چون + نه + پال = چونه پال. وهك: نه ووشه يه چووه ته پال وشه که ی ترووشه يه کی
نوی لی ليکدراوی پيک هيئاوه.

چون + نه + ژير = چونه ژير. وهك: نه وقسه ی که وا له منی ده گير نه وه، من
نه مکوتووه وئی من نبيه که و ابو ناچمه ژيري.

چون + نه + بهر = چونه بهر. وهك: مه چووه بهر بارانی، تهرده بی. يان:
کوپره که م چه ندر وژه چووه ته بهر مه پری.

واده گير نه وه، شيخی سه نعان له سهر نه وه مو له خودا تر سيبه وموسولمانه تی
خوی را، به قسه ی کچه گاوريکی له دين رگه راوچوه بهر رازان. به لام زوری يی
نه چو که زانی به هه له چووه و هاته وه سهر پری راست و بهر و نيسلام کچه که شی
وه دوی خوی خست.

چون + نه + سهر + يهك = چونه سهر يهك. وهك: وه ختيك ماش وله په
ودانه ويله ی دی هه لته کيئين، داده په ستيودرين وجی که مترده گرن وله بهر نه وه ی
ده چنه سهر يهك، قورستردياری ده کن.

چون + نه وه = چونه وه. وهك: نه وژنه له ميرده که ی زيزبو (تورابو) و چوبووه
مالي بابی.

چون + نه وه + سهر = چونه وه سهر. وهك: به خزما يه تی ده چپوه سهر کی؟

چونکونازانم سهره کيیه؟ یان: له سهرته وه موده ولت وداها ته ی را، چوینه وه سهره واری خالی.

چون + بو = چون بو. وه ک: چون بو گه رانی، هه تائیواری ناگه ریته وه.
چو + ناندن = چواندن. وه ک: ژماره ی پوله کم (پاره کم) درابونده چو.
چومه بانک، چواندم. یان: نه تو یان له شاییه بانگ هیشتووه، به لام له منیان نه گپراوه ته وه، نام چوینی؟
چو + ناو = چواو. وه ک: هه رپولیک که بجی پی ی ده لین: ده چی. دیاره چواوه.
بو یه وای پی ده لین.

لی + چون + نه وه = لی چونه وه. وه ک: مریشکه کم هیلکه کد ره. به لام ده میکه هیلکه ناکاوله هیلکه (هیلکه کردن) چووه ته وه.
هه ل + چون + نه وه = هه لچونه وه. وه ک: شیر که هه لچو بو. له سهرتاووریم داگرت. له سهرتاله سهرتاووریم داناو تاوورم لی خوش کرد. له پر یک هه لچووه.

چون، تیکه لاوی نیوان (اسامی):

ناپرو + چون = ناپرو چون. وه ک: کابرایه کیان له سهردزیه، له به ستینی چومی له خیزی گرت، واشیان لی نه کردبانه وکاره هه رتاپرو چون ی پیوه بو!
نیشتیا + بو + چون = نیشتیا بو چون. وه ک: نه وه نده نه خوشم چم پی ناخوری و نیشتیام بو هیچ شتیک ناچی!
نیشتیا + چون = نیشتیا چون. وه ک: پیاو نابیی نه وه ی نیشتیای چویه بیخوا، ته قا، به به ده نمان نه که وی.

بانک + دهر + چون = بانک دهر چون. وه ک: نه و جارنوره ی کاک سواره گه یشت که بانک دانئ. بی نه وه ی زوری پی بجی، پر بو و بانکی دهر چو. یان: کاک نه حمه د زور له میزه - خوداپی ره وا ببینی - نه نگراره و نیدی په کی به کاسییه وه نه که وتووه و بانکی دهر چووه.

بز + چون + نه وه + نی + چاو = بزچونه وه ی چاو. وه ک: نه و کابرایه له بن لیفه یه وه چاوی بزده چووه.

بو + له + دين + ده ر + چون = بوله دين دره چون. وه ك: شېخی سه نعان
 كچيكي گاوری زورخوش ده ويست. بوی له دين ده رچو.
 به + با + چون = به باچون. وه ك: ده غل و دانكي زورم داچاندهو.
 به لام سه رمالي داونه ی گه ياندي. داخه كه م په نج به خه سار بوم و به ره می حول
 وده وله كه م به باچو.

به + بنج + و + بناوان + دا + چون + نه + خوار = به بنج و بناوان داچونه خوار.
 وه ك: كاتيک گوفاريكي به ده سته وه ده گرین و ده مانده وی بيخوينينه وه، ناي
 سه رسره کی تي بروانين. به لكو ده بي مه به سته كانی ليك ده ينه وه و ليان
 بکولينه وه و به دلي بسپيرين. به كورتی بلين: به بنج و بناواني داچينه خوارى.
 به + پير + نه وه + چون = به پيره وه چون. وه ك: وه ختيك حاجی له حه جی
 ده گه رينه وه، پيش نه وه ی بينه وه مالى، خزم و كه س و دراوسيه كانيان به پيريانه وه
 ده چن و ويكراده گه رينه وه مالى.

به + ... + چون = به ... چون. وه ك: به پي كه نينه وه چون. به گريانه وه چون.
 به گريان چوه مالى. يان: نه ویش هه ربه ده ردی بابم چو. يان: به پييان چوه ته
 گه رانى.

به + خو + دا + هاتن + و + چون = به خوداهاتن و چون. وه ك: نه وړوزورخوی
 تيفتيفه ده دا و به خو ی راده گاوخوی له ته خم و ته داره ك ده داو به خو ی دادی
 وده چي. هه رده ليی ده چيته سه ر شاييه.

به + خه سار + چون = به خه سار چون. وه ك: نه و جاجمه جاجمی چاكه، نه وی
 پي بده ی به خه سار ناچي. يان: نه نگیوه ی چاكه، هه رگولله يكي بی هاوی
 له نيشانه ی ده دا، و فيشه کی به خه سار ناچي.

به + دوا + دا + چون = به دوا داچون. وه ك: كا براله پيش داده وړوشت ومن به
 دواي داده چوم و شوينيم به رنه ده دا، تاكو گه يشتمه وه سه ری. يان: به دواي نه و
 مندالهی دا بچو، نه كا ون بي.

به + ري + چون = به ري چون. هينديك كه س هه ن ژيانی بنه ماليك، بگره
 ولايتك به رپوه ده به ن بي نه وه ی بوی سه خلت بن يان خه می بو دا بگرن. نی

واش هه ن ته نانه ت خوشيان پي به ري ناچي.

به + ري + وه + چون = به ريوه چون. وه ك: هينديك مال، گوره ي باشيان لي
هه لكه وتووه وبه چاكي به ريوه ده چن. له ته نگانان، ناكه ون وبه ردي سارد
وگه رميان وه به ري نايه.

به + زايه (ضايع) + چون = به زايه چون. وه ك: به داره ميوه كان زورپراگه يشتم،
به لام سه رمای ته وسال كاري لي كردن وهه موياني وشك كرد. هه وله كه م به زايه
چو!

به + سهر + چون = به سه ره چون. وه ك: پاش ته نگانان، فدرحانه يه، ته نگانان
به ريان كورته، ته مي خه م ده ره وي وبه سه رده چي وبه سه ره خوشيان داده كه وين.
به ش + چون + نه وه + سهر + به ش + نان = به ش چونه وه سه ره به شان وه ك:
هينديك جارپيش نه وه ي به شه ميراث به كا براي كي بير ي، ده مر ي وبه شي ویش به
ميراث گره كاني دي ده بر ي! جابويه ده لين: يا خودا به شت نه چي ته وه
سه ره به شان.

به فر + چون + نه وه = به فر چونه وه. وه ك: هه موسالي له مانگي ره شه مه دا،
ره شانگ ده كه وي ته لاپالان و نواله به ره له بن ورنوله كوستانان ده پسین، ورده
ورده به فر چو چو ره ي ده كه وي تي وده چي ته وه.

به + فريو + چون = به فريو چون. وه ك: هينديك كه س زور به فر و فيلن
وخه ريكن خه لكی به فريو به رن. ئيمه ده بي زور ناگامان له خو مان بي وبه گونگه ل
وته له كي نه وان به فريونه چين.

به + فيرو + چون = به فيرو چون. وه ك: جاري واهه يه ده سته كه وتي چه ندساله و
پاشه كه وتي وه كو كراو ده غل وداني داخستراومان، به نه ختيك كه مته رخه مي
به فيرو ده چي وله ساجي عه لي ده درين.

به + قه لفه ز + چون = به قه لفه ز چون. وه ك: نه وكا براي پانتوليكي
تازه ي كړي بو، به كوچه باغيكي دارا برد. له ناكاو به په لي داريكي پا تنوله كي
به قه لفه ز چو ودر ا. دوايه ش به هه زار حال درويه وه.

به + قين + دا + چون = به قين دا چون. وه ك: برا كه م ليمان به

قیندا چوه ونايه وئ ده گه لمان ناشت بیته وه وهر خوشمان تی ناگه ینی!

به + گه رو + رو + چون = به گه رو رو چون. وه ك: نانی تازه نه بی به گه رو رو ناچی.

به + گز + دا + چون = به گز دا چون. وه ك: هیندك كه س هه ن به چاکی گوی بوقسه ی خه لکی راناگرن و بی نه وه ی له مه به سستی قسه یان بگه ن، هه رله خورا لیان وه ده نگ دین و به گزیان داده چن. پاشان تی ده گه ن که جیی به گز دا چون نه بووه. چاچ چا که له سه ره خو بین و به جوانی گوی بوقسه ی خه لکی راگرین و دوای بیستن، لیکی ده ینه وه و نه گه رجیی و لام دانه وه بی، به گویره ی قسه که و لام بده ینه وه. هه روه کو پیشینیان کوتویانه: قسه ی بگیژه، بییژه، بیوژه.

به + هاوار + نه وه + چون = به هاوار وه چون. وه ك: زور که سی واهه یه بانگمان ده هیلن که ده فریایان بیین. نیمه ش ده بی زو به هاوار یانه وه بچین.

به + هه له + چون = به هه له چون. وه ك: بیتوله باتی پینج، شه ش بنوسین پیمان وایی که دروستان نوسیوه، به هه له چون.

به + هیچ + نه + چون = به هیچ نه چون. وه ك: دوزمنی خویری نه وه ی پی ده که ی و به سه ری دینی، ماوه یه ك پی ناچی که ده لئی نه بای پی داهاتوه ونه بوران، دیسان ده س ده کاته وه به پیلان گیران و به هیچ ناچی.

بو + لای + کار + چون + نه وه = بولای کارچونه وه. وه ك: چه ند سال له مه و به رسه گیکي مہری چوبوتیشوی شوانه که ی خواردبو وقرتمی له نانی بریبو. شوانه که ش سه گ به حه ساریکی پی کرد. ئیدی بیر بیر بولای نه وکاره نه چوه. و ته مبی گرتوبو.

بی + سه ر + و + شوین + چون = بی سه روشوین چون. وه ك: نه وکارایه چه ندما نگ له مه و به ر چوبوه سه فدری. زوری پی چو. خاووخیزانی چه ند که سیکیان به دوا دانا رده لام هیچ سه روسور اغیکیان لی وه دی نه هینا و بی سه رو شوین چو!

تاقت + چون = تاقت چون. وه ك:

ده چم بسو پینجوین، پینجم پی ده چی

هه تا دیمه وه، تاقه تم ده چی.

تویخ + چون = تویخ چون. وه ك: تیی داشل وكوت بوم وئه خت و چارم كردو
تویخم چون هاته ژوری!

تویخ + و + لویخ + چون = تویخ ولویخ چون. وه ك: تیی دا مردم وسو تام،
وتویخ ولویخم چو دیاری یه كه ی لئ وه رنه گرتم. وبه سهری دادامه وه!

چاو + له + قول + نه وه + چون = چاوله قوله وه چون. وه ك: چه ند رۆژ كه
كوره كه م زور كز بو وه و چاوی چو وه له قوله وه، هه رده لئی نانی نه خواردو وه!
چون + نه + بن + بال = چونه بن بال. وه ك: نه و پیا وه نه وه نده پیر بو
نه یده توانی له جیی خو ی راست بیته وه. چومه بن بالی وشانم وه بنه نگلی دا وه له م
هه ستاند.

چون + ده + فكر + نه وه = چون ده فكره وه. وه ك: جاری واهه یه پیا وبه خه یال
ده چیته مه دینی وبوی ده روا و بیر وهوشی به سهر خویه وه نامینی وده چی
ده فكره وه. فكر وخه یال وه ك: كوتری وان، له پر يك هه لده فرن.
چون + له + دل + نه وه = چون له دل وه. وه ك: له و دوبر و باوه رانه، پتر نه وه یانم
ده چی له دل وه و دل م زیاتر ناوی لئ ده خواته وه.

چون + له + گو ی + نه وه = چون له گو ی وه. وه ك: ناموژ کاریه كه ی كه نه وی
رۆژی كردمت، چوله گو ی مه وه وله بیر ی ناکه م.

چون + نه + حه ج = چونه حه ج. وه ك: كه سیکی كه ده چیته حه جی
له گه رانه وه ی دا، پییه وه ده چن و پیی شادوشو كرده بنه وه. نه ویش بو یان ده سته و
دوعا ده بی و دوعا بو عومر و مالیان ده كا.

چون + نه + خوار = چونه خوار. وه ك: وه ختیک باران ده باری، زوبه هه ردی دا
ده چیته خوار.

چون + نه + راو = چونه راو. وه ك: جار و بار خه لك ده چنه راوی: راوی به راز،
راوی ریوی، پیشوخه لك ده چونه راوی حه و ت شه و و حه و ت رۆژان.
چون + نه + ریواس + نان = چونه ریواسان. وه ك: مانگی خا كه لیوه یه وخه لكیکی

زور چونه رېواسان.

چون + نه + زگ = چونه زگ. وهك: شيره كه مپاش كولاندن له سهرناورگي داگرتبوه خوارى وبه جيم هيشتبو، پشيله يهك چوبووه زگي. هه ستى لى بريبو!
چون + نه + زييارهت = چونه زييارهت. وهك: دوينى چومه زييارهتى ماموستا كه م، له خاكى پاى كه وتم وبه دل سپاسى نهر كه كانيم كرد.

چون + نه + ژوان = چونه ژوان. وهك: نه وكچ وكوره ي كه يه كترىان خوش ده وي وحه زليك ده كن، جار وبار له جيه كي ديارى كراوبه يه كترى ده گن وبويه كتر ده چنه ژوانى وبوبه يه كتر بران، وت وويژه ده كن.

چون + نه + ژير + بار = چونه ژيربار. وهك: نيمه نابى به هيچ جور يك بچينه ژيربارى چاكه ي خه لكى وچاوبه ره ژيريان بين. ده نا، روژيكى دى كه به چاومان دابده نه وه ومنهت باريان بين!

چون + نه + سهر + تهخت = چونه سهرتهخت. وهك: نازانم نه وپاشايه له چ ساليكدا پاشايه تى ده ست پى كردووه وچووه ته سهرتهخت.

چون + نه + سهر + چاكى = چونه سهرچاكى. وهك: چه ندر وژ پيش چه نده سيك چونه سهره ويس ده ستيان به سهر گلوكوكى داهينا وله خوداى پارانه وه كه ناواتيان وه دى بينى وله ويش راچونه سهر چاكىكى دى.

چون + نه + سهر + مال = چونه سهرمال. وهك: نه وكوره ژنى هيناوه. بابى ژنه كه ي پى كوتووه: رو له گيان، له بهر نه وه ي كه پيرم وكه س نيبه به مال ودوكانه كه مپابگا، له گهل كچه كه م وهرنه لاي من با به يه كمالى بژين. كوره كه به زاوا به ندى چووه ته سهرمالى.

چون + نه + سه فهر = چونه سه فهر. وهك:

گول نيشان هه ي گول نيشان، نه سهر حال م پهر نيشان
يارم چنوه ته سه فهرى، ده سمالى بو من نيشان.

چون + نه + سه ير = چونه سه ير. وهك: له ميژبو به گهل نه چوبوينه ده رى.
دوينى نان وچيشتيكى زورمان هه لگرت وبوسه ير چوينه باغى وله سبچه ينه را

هه تائيواری به خوشی رامن بوارد.

چون + نه + شه را + یی + مه رگ = چونه شه رای مه رگ. وه ك: وه ختيك ژانه كه له پشتمه ده وه ستي، ده چمه شه رای مه رگ وه!

چون + نه + كه نگر + نان = چونه كه نگران. وه ك: خه لكیكي زور به پیشك و بیله كانی ومه ساسه وه چونه كه نگران له نیو هو و بوره و په ریزانه دا.

چون + نه + گه ران = چونه گه ران. وه ك: چومه مالی هاواله كانم بو دیده نی. له مال نه یون. بوم ده ركه وت كه ویکرا چونه گه رانی و تادره نگانیک نایه نه وه. من چاوه روانیم كردن، تاكو هاتنه وه.

چون + نه + مال = چونه مال. وه ك: پیا وه ختيك ده چيته ماله خه لكی، ده بی چاوه روانی نه وه ش بیی كه خه لكیش بچنه مالی. مالیش به هات و چو وه خوشه. بیتومیر دومیان وخزم وكه س وئاشناور وئاشنا روی تی نه كه ن، هه ربو تیداد انیشتنی نابیی.

چون + نه وه + سه ر + هه وار + ئی + خالی = چونه وه سه رهه واری خالی. وه ك: چوبوین بوشاری وكه سمان له مالی به جی نه هیشتبو. وه ختيك كه گه راینه وه، چ بگه رینه وه؟ گه سکیان بو ره مالی خستبوین و بزگور یکیان بو نه هیشتبوینه وه و به و جوره چوینه وه سه رهه واری خالی.

چون + نه وه + مال = چونه وه مال. وه ك: وه ختيك پیاوده چيته وه مالی وده بیننی میوانی هه یه، شایی له دلی داده گه ری وگه زگه زیبی بالاده كاوله خوشیان به میوانه كه ی ده لی: یاخودا به خیری ی، دا رپیره بی، جاریك باز له سه ری ده نیشتی. دل + تی + چون = دل تی چون. وه ك: جاری واهه یه، پیا ودلی به شتيكه وه یه وپی ی خوشه هه بیی وچاوی تی ده بری و بو ی ده چی ده فكره وه. نه و دل تی چونه پیا و به ده ست خو ی نییه.

ده + نیو + نه وه + چون = ده نیوه چون. وه ك: كاتيك سه رده می مندالی و هه رزه کاری به سه رده چی و هه ره تی لاوی ده روا، هیز وگوری پیاوله كه می ده داو ده نیوه ده چی. نه و جار سه ری سپی ده بی و حوكمی چاوی نامینی وددانه كانی ده كه ون و پیر و زور هان ده بی!

رزق + چون + نه + سه + ر + پشتی + که = رزق چونه سه رهشتی که ر. وه ک:
یه که به یه کی ده لی یا خودا بریوی تو بچیته سه رهشتی که ری ونه تو پیاده بی ونه و
سوار، هه بر ری و نه یگه یه ی!

روح + ده ر + چون = روح ده ر چون. وه ک: بابی نه وکا برایه ی هیشتا له نان
خواردن نه بو بو وه که روحی ده ر چوو مرد! خودالی خوش بی.

ره نج + به + با + چون = ره نج به با چون. وه ک: چه ند سالی که بو خه ریکی
کو کر دنه وه ی به یتان بوم و گه لیکیانم خر کر دبو نه وه. به لام به داخه وه سه ری اکیانم
لی ون بون و ره نجم به با چو!

ره نگ + چون = ره نگ چون. وه ک: هیندیک مافوره هه ن که زو کال ده بنه وه و
ره نگیان ده چی. به لام بیتو کریان خو ره نگ بی ره نگیان ناچی.

ری + بو + چون = ری بو چون. وه ک: به دلنیا ییه وه نا کر ی بلیم بوچی نه هاتوه،
ره نگه نه خوش که وتبی، ریشی بو ده چی به سه فەر چو بی.

ری + تی + چون = ری تی چون. وه ک: به وقه را رو بر یه ی بوخوی دایناوه،
ری تی تی ده چی به وزوانه بگه ریته وه. جامه گه ره یچ ده رفه تی نه بی.

زراو + چون = زراو چون. وه ک: روژی تو له نه ستاندن، وه ختیک زوردار، زور
لی کراوی خو ی ده بیینی، قه له می ده ست و بیی ده شک ی و زراوی ده چی.
ده بانه وه ی چا ندویه تی، هه لی گر یته وه.

زگ + چون = زگ چون. وه ک: پاش نیوه ریوه ژانیکم له زگی وه ستابو. ژان
و پیچی وه های پیداده هات هه رده تکوت نه و مردم، کارم پی نه ده کراو پرستی لی
بر بیوم. پیم وایه زگ چونم پیوه نوسابو.

زه نده ق + چون = زه نده ق چون. وه ک: دنیا هه روا هاتو وه و وار یوه، خراب له
چاک تر ساوه و نا شیرن له جوان زه نده قی چو وه.

سبی + چون + نه وه = سبی چونه وه. وه ک: هاوینان له هیندیک کو یستانان،
به فرنا چیته وه و ره شا نگیان تی نا که وی وله دور راهه ر سبی ده چنه وه.

سو ی + چون = سو ی چون. وه ک: کاتیک به مندالیکی به لیینی خوارده مه نیکی
ده ده ین، تاده یه ینی، وه خته سو ی ی بیچی.

سور + چون + نه وه = سورچونه وه. وه ك: به هاران له كويستانان، له جیې
زه مه ندوزه نوږ وېژوږين، گو له میلاقه ولاتې داده گری و تاچاوه تهری ده كا ولات
سورده چيته وه. جیې لی نه بی له گوږين به هه شت ده خه ملی.

سهر + به + هه نيسك + نان + نه وه + چون = سهر به هه نيسكانه وه چون.
وه ك: وه ختيك مندال له گر وړاده چی، ده بی بېلاوینینه وه و ژیری كه ینه وه، ده نا-
خودابه وی روژی نه كا - سهری به هه نيسكانه وه ده چی و گه شكی ده گری.
سهر + تی + دا + چون = سهر تیدا چون. وه ك: دیتم میوانه كانم هه رنه هاتنه وه
مالی. كوره كه ی خوّم وه دواخستن، تاكو بیان بینيته وه و بیا نه نیتيه وه مالی. كه چی
نه ویش بی سهر و شوږين چو وه هه رنه ها ته وه و سهری تیدا چو! یان: براكه ی له
شهری داكوژرا! بوخوی چو كه تولی بستینيته وه به لام نه ویش سهری له سهر نه و
رپه تی داناو سهری تیدا چو!

سهر + لی + ده ر + چون = سهر لی ده ر چون. وه ك: وه ختيك شتيك تيك ده چی،
نی واهه يده ستي تی وهرده داوهیچيشی لی نازانی له بهر نه وه ی كه سهری لی
ده ر ناچی، په کی ده خاوانا داری له سهر پاداری ناهیلی!

سهر + نه + خوشی + چون = سهره خوشی چون. وه ك: كاتيك يه كيك مردوی
لی ده مری سهره خوشی كهر ده چنه مالی، یان ده چنه مزگوت. پاش فاتیحه
خویندن سهره خوشی لی ده كهن. خاوه ن مردوه كه به وکاره ی ته می خهم
له سهری لاده چی و دلی ده کریته وه. سهره خوشی چون به ده ردومه رگی
خه لكیه وه بونه.

شك + بو + چون = شك بو چون. وه ك: پیت وایه نوسهری نه وكتیبه ی کیه؟
شكت بوکي ده چی؟

شك + نی + تی + ده + چی = شكی تی ده چی. وه ك: بوی هه يه وشکی تی
ده چی نه وړو باران بباری.

قسه + به + گوږی + دانه + چون = قسه به گوږی دانه چون. وه ك: نه وکارا به
نه وه نده ی پی ده لږين وړینوینی ده كهن، قسه ی كه سی به گوږی داناچی. یان:
نه و قسه م به گوږی داناچی، نه و ما موستایه زور له سهره خو و به تیرا دیوی ده رسی

ده لى.

قه ره + به + قه ره + چون = قه ره به قه ره چون. وه ك: دزه كه م له گير خستبو، زورى پي نه چو خوئ له ده ستي را پسكاندم و خوئ لى شاردمه وه. به لام خود او راستان، له دور را چاوم پي كه وته وه وه دواي كه وتم و قه ره به قه ره ي چوم وله گيرم خسته وه.

قيمه ت + چون + نه + سهر = قيمه ت چونه سهر. وه ك: چه ندسال له مه وبه رشتومه كت زور به هه رزان ده كړي؛ به لام نيستيكه قيمه تي هه موشتيك چوته سهر ي وشتي واهه يه كه هه رله كرښ نايه. نه خوازه، له شتي به وه زن سو ك وبه قيمه ت گران.

گيان + دهر + چون = گيان ده ر چون. نه وه ي گيان له به ربي وه ختيك دي كه گياني ده ر ده چي وديته ريزي مردووان! يان: نه وه نده لاوازه، كه پوي بگري، گياني ده ر ده چي!

له + به ره + گه + چون = له به ره گه چون. وه ك: وه ختيك له ريگاي ژيان دا دوسي جارتيك شكايين و زه برمان ريكه وت، نايي له بار بكه وين و له به ره گه بچين و جي بو دوزمن خوش كه ين.

له + بير + چون = له بير چون. وه ك: چيشته كه م له سهر نا ورگي دانا و نا ورم لي خوش كرد. پاشان چومه ده ري وچيشته كه م له بير چووه، دواي دره نگان يكي كه گه پامه وه، بو چروك له مالي گه را بو وچيشتيش بيوه خه لوز!

له + بير + و + هوش + نه وه + چون = له بير وهوشه وه چون. وه ك: وه نه وزم ده دا و تازه چاوم گهرم كرد بو وده هات خه وم لي بكه وي و له بير وهوشه وه بچم كه، له ده ركيان دا.

له + جي + چون = له جي چون. وه ك: له پليكانان به ر بومه وه وده ستم نيشيكي وه هاي تي وه ستا كه كاري پي نده كرا. ديتم له جي چو وه!

له + چاو + چون = له چاو چون. وه ك: نه وگوراني بيژه نه وه نده به ناو بانگ بو كه له هه رج ي كه باس باسي نه بو. ماوه يه ك بو گوراني بيژه كاني ديكه زوري لي ده دوان وپي هه لده كالان! چاووزار كاري لي كرد! نه وجارده نكي

نوسا ونوزه ی لی نده هات وله چا و چو! به لām من پیم وایه له چا و چون بوی نییه.
له + خرتک + چون = له خرتک چون. وه ک: مآلمان ده گوئیسته وه. له وه ختی
باردا گرتن وبا ره لئنان دا پی به کم له گریچودا زه بر ی پی گه یشته. زانیم که له
خرتک چوه!

له + دل + دهر + چون = له دل دهر چون. وه ک: نه وقسه سوک و ناشیرن
وکالانه ی که توله پارسه نگمت نا، قهت له دل دهر رناچی و وه کوناسو ریکه
له سه ردلم! یان:

ده نگم نوسا وه به گوله به پروژه له دل دهر رناچی قسه ی نه پروژه.
له + دوا + چون = له دوا چون. وه ک: چه ندکه سیکیان بوشاییه بانگ کردوه،
نه وانیش دین بوسه رشاییه. به لām له به رنه وه ی له دوا ی وی نه چون، ره نگه نه یه.
له + دهس (دهست) + چون = له دهس چون. وه ک: له سالی گرانی دا،
نه ومه رومالآتیکی که هه مبو، پاکیانم له دهس چون به لām خه م بودانه گرتن،
هه رسه رسلا مهت بی.

له + ده م + دهر + چون = له ده م دهر چون. وه ک: قوتا بیکم هه یه، هیشتا نیوه ی
مه به ستم له ده م دهر رنه چوه، نیوه که ی دیکه ی ده لی.

له + دین + دهر + چون = له دین دهر چون. وه ک: رق هه لستان شتیکی
زورخرابه، ئی واهه یه وه ختی که قه لس ده بی هینده ی نا مینی فراق بکاو له دین
ده ربچی!

له + رو + چون = له رو چون. وه ک: هیندیک که س هه پی کرا وورد اما لاون و
به هیچ ناچن وله رو ناچن!

له + ریسمه + چون = له ریسمه چون. وه ک: نه وده رکه نه وه نده کون بوه
که که لکی نه ماوه، هینده ی نه ماوه که چوارچیوه که شی بیته دهر، له به رنه وه ی له
ریسمه چوه.

له + غه زه ب (غَضَب) + را + چون = له غه زه ب را چون. وه ک: ئی
واهه یه زور به رته نگ و قه لس ورق نه ستوره و وه ختی که رقی هه ستا و
له غه زه براچو، زورقی نانیشتیه وه!

له + كوت + و + تاس + نه وه + چون = له كوت وتاسه وه چون. وه ك: هينديك
مندالې بهر مه مكان هه ن كه به زه بره وه ده گرین وهه نیسكان ده ده ن وشین وړه ش
هه لده گهړین و له كوت وتاسه وه ده چن!

له + کیس + چون = له کیس چون. وه ك: زورچارپیا وده رفته تی وه ی هه یه
له گه ل ما موستا یه کی بلیمه ت وهه لکه وتو، قسان بکا وزورشتی لی بهر سیته وه،
به لآم له وده رفته تی كه لك وه رناگیری و ماموستا مان لی دوردیته وه وئیدی
ده ستمان پی راناگاوه له به نرخه كه مان، له کیس ده چن.

له + گریزه نه + چون = له گریزه نه چون. وه ك: نیمه له مال نه بوین، میوان
هاتون وویان زانیوه له مالین. زوریان له ده رکه ی داوه. نه وه نده یان لی داوه كه
لاشیپانه ی خراب بووه و له گریزه نه چووه! هه ربه فویکی به نده!

له + گرو + را + چون = له گرو را چون. وه ك: وه ختیك مندال په لپ و بیانوی
گرت و گریاو كه س نه بوبی لاوینیتسه وه و ژیری كاته وه و ده ربه سستی بی،
له گرو را ده چن و واهه یه گه شكه ی بگری!

له + مه یدان + چون + نه + ده ر = له مه یدان چونه ده ر. وه ك: ژیان مه یدانه،
هه ركه سیك به گویره ی هیزی خو ی، به ناسه رسه نگیش ده بی چه ند رژیکی
بارته قای ته مه نی، نه سپی تیدالینگ بداوته قله وړمباری بکا. ئیدی له ومه یدانه ی
نه چیته ده ری ده نابه خوړی ده ناسری!

ما وه یه ك + پی + چون = ماوه یه ك پی چون. وه ك: بودیتنه وه ی ما نای
نه ووشه یه چه ندقا موسیك لیک دان، ماوه یه کی زوری پی نه چو خودا وړاستان،
مانا كه م له قاموسی زمانی كوردی بهر هه می ما موستازه بیجی دا دیتنه وه، كه
مانا كه پر به پیستی بوودلم ناوی لی خوارده وه.

مایه + تی + چون = مایه تی چون. وه ك: چه لپیکی دی ناوبه دم وچاوت داكه،
ناوه كه خوړایی یه و مایه ی تی نه چووه.

مو + ده + بهر + نه وه + چون = موده بهر وه چون. وه ك: له وده مییه وه كه
ناشت بوینه وه، نه وه نده پیکه وه جوتین و نیوانمان خوشه كه مومان ده بهر وه
ناچی.

میښك + ئی + سه ر + چون = میښكى سه ر چون. وهك: وه ختيك مندال له
گور وړاده چی وزیر نابيته وه، پیا ومیښكى سه ری ده چی! یان: ئی واهه یه نه وه نده
زور بلئی یه سی گرمه کی قسان ده کا وخه لکی بی وازده کا وایان لی ده کا که پیی
بلین: ده به سه مردوت مری. زور کونتن قورئان خوښه، میښکی سه رمان چو!
نیو + ده ر + چون = نیوده ر چون. وهك: که سیك نیوی به چا که یان خراپه
ده ر چی، نیو بانگی هه ربه وه ی ده رواوخه لك به و جوړه ی ده ناسن.

وا + وه + چون = واوه چون. وهك: تکیاه نه ختيك هه لگه ری بو سه ری یان
داگه ری بو خواری وواوه چو (بجو) هه تا بروم.
وی + وه + چون = وی وه چون. وهك: تکیاه که میك جیم بو چول که وویوه چو
(بجو) هه تا بروم.

هات + و + چو + کردن = هات وچو کردن. وهك: به بهر نه و دوکانه دا هیڼده
مه یه ومه چو، نه وه مو هات وچویه ت له چییه؟

هه تره ش + چون = هه تره ش چون. وهك: وه ختيك مشك، پشيله ی ده بینی، له
ترسان هه تره شی ده چی!

به + قور + ئی + دا + چون = به قورپی دا چون. وهك: قه ره چی، به قورپی دا
چی، قه ت ده ر نه چی!

داخ + چون = داخ چون. وهك: نو سراوه یه کم گه لاله کردبو، بو ده رخستن و
بلاو کردنه وه. داخم ناچی، لیم ون بو!

سو ما + ئی + چاو + چون = سو مای چاو چون. وهك: نه وه نده چاو وچرم به سه ر
گو قاران دا گرتو وه، که سو مای چاو م چو وه!

شه یتان + چون + ده + که لیشه + یه + وه = شه یتان چون ده که لیشه یه وه.
وهك: قه لسه، تا ماوه یه ك شه یتان چو وه ده که لیشه یه وه!

به + میړد + چون = به میړد چون. وهك: دوینی کچیک له گه ره کی نیمه به میړد
چو و بر دیانه ماله میړدی.

به + په حمه ت + چون = به په حمه ت چون. وهك: بابم له میړه به په حمه تی
خودای چو وه.

له + خیر + و + بیر + چون + نه + ده ر = له خیر و بیر چونه ده ر. وه ك: نه و امن
ده ستم له و پول و پاره ی هه لگرت و له خیر و بیر چومه ده ر.

چون + نه + خزمه ت = چونه خزمه ت. وه ك: دوینی چومه خزمه ت
ماموستا كه م.

گوڤ + به + گوڤ + چون = گوڤ به گوڤ چون. وه ك: دوزمن مرد و گوڤ به گوڤ
چو! وجه نده کیان له بودر یکی دا شاردده وه!

به + بوك + چون = به بوك چون. وه ك: نه و شوڤه كچه جوانه یان دوینی
گوڤسته وه و به بوك چو، به روسوری بو مالی میردی.

سالی + به + هه زاری + چو + بی = سالی به هه زاری چوبی. وه ك: دوزمن
زوری لی کردوم! به لام به سدر یوه نه چی، سالی به هه زاری چوبی تولی خومی
هه ر لی ده كه مه وه و لیکی ده ر ده كه ین.

به + تالان + چون = به تالان چون. وه ك: دوزمن نامه ر دانه و بی به زه یی ده ستی
به ماله كه م داهینا ونه وی وه به رده ستی هات، هه لیگرت و به وجوره ی نه وی
هه مبو و نه مبو به تالان چو!

به + خیر + چون = به خیر چون. وه ك: بیتو بته وی نه من به جی بهیلی و بر ویه وه
بو مالی، خودات له گدل بی و به خیر چی!

حه و سه له + به + سهر + چون = حه و سه له به سهر چون. وه ك: جاری واهه به
پیاو داده هیزی و حه و سه له ی به سهر ده چی و وازی نیه هیچ کاریکی بكا!
له + سهر + لا + چون = له سهر لا چون. وه ك: برینه كه پیوه چووه و پیستی
له سهر لا چوه! ده بی هه توان و شه لته ی له سهر دانین.

له + بهر + پی + نان + دا + چون = له بهر پییان دا چون. وه ك: وه ختیك
حه شیمه تیکی زور خو یان له جییبه کی ده ر بازده كه ن و به ره وجییبه کی دی هه لدین،
له وانه یه مندالی ساوا له بهر پییا ندا بجی و بفلیقیته وه!

له + گز + را + چون = له گز را چون. وه ك: دوزمن پری پندا گرتم و منیش تاكو
بوم كرا، لی نه پرینگا مه وه و له گزی را چوم.

دل + بو + چون = دل بو چون. وه ك: نه و كتیبه ت كرپوه كه بیفر و شیوه، دلم

بوی ناچی و پیم وانییه که قازانجی لی بکهی.

له + خه و + را + چون = له خه و را چون. وه ک: پیاوله پیش نه وه ی دا که له غور
رابی خه وی راچی، چاوی له سهریه ک دا ده نی و له بیر و هوشه وه ده چی.

له + بیر + و + هوش + نه وه + چون = له بیر و هوشه وه چون. وه ک: وه ختیک
پیاو به چاکی خه وی لی نه که وتوه، له بیر و هوشه وه ده چی.

چاو + له + ره ش + نه وه + چون = چاوله ره شه وه چون. وه ک: زورجار که پیاوله
بلیندیکه وه چاوده روانی، چاوی له ره شه وه ده چی و چاوی ریشکه و پیشکه ی
ده کا.

به + هیچ + نی + چون = به هیچی چون. وه ک: کوره که نه خوش که وتبو و پیش
نه وه ی دوکتور بیبینی گیانی ده رچو! به داخه وه به هیچی چو!

ترس + چون = ترس چون. وه ک: واهه یه پیاوسامی ری ده که وی و له شتیکی
ده ترسی. به لام پاش ماوه یه کی سامی ده شکی و ترسی ده چی.

وه خت + چون = وه خت چون. وه ک: نه ور و به خو پایی، زوروه ختم چو.
بیوقوفه دری وه ختم زانیا، نه وه نده م وه خت نه ده چو.

چون + له + که لله + وه = چون له که لله وه. وه ک: کاتیک پیا وشتیکی لی حالی
ده بی، ده چیته که لله یه وه و زوردره نگ له بیر ی ده چیته وه.

چون + نه وه + سهر + کار + نی + خراب = چونه وه سهر کاری خراب. وه ک:
بویه په ندی به سهر ده هینین، تا کو بیر بیر نه چیته وه سهر کاری خراب
وخه لکیشی پی چاوترسین که ین.

چون + ده + فکر + نه وه = چون ده فکره وه. وه ک: کاتیک بیر له شتیکی
ده که ینه وه و ده مانه وی وه بیر خومانی بهینینه وه، ده چین ده فکره وه.

به + دز + ده ر + چون = به دزده رچون. وه ک: کابرای که خوی به پیا وچاک
ده ناساندوخه لکی باوه ریان پی ده کرد، به دز ده رچو!

چاو + زیت + چون + نه وه = چاوزیت چونه وه. وه ک: له تاریکایی شه وی
دا کابرای دز خوی له که لینیکی ماله که دا شارد بو و حاشاردا بو و چاوی هر
زیت ده چوه.

له + نويز + چون = له نويز چون. وهك: پياوبه زورستان له نويز ده چي وده بي
سه له نوي ده س نويز هه لگريته وه.

له + قسه + ده ر + چون = له قسه ده ر چون. وهك: به منت کوت چاك بخوينم.
به داخه وه به قسه م نه كردي وزيانم كرد. نه و جار له قسه ت ده ر ناچم.

چون + نه + پشت + ئي + شير + ثان = چونه پشتي شيران. وهك: جاري
واهه يه شتيك پيدانايي وبه هيچ بوليكي وه ده ست ناكه وي. به لام جار جا
ریش شته كه زور به گراني وه ده ست ده كه وي وده چيته پشتي شيران.

دل + له + خيل + نه وه + چون = دل له خيله وه چون. وهك: نه وه نده م برسي بو،
تاوم له دلي ده هات و دل م له خيله وه ده چوا!

بون + بو + چون = بون بو چون. وهك: كه ميك له وچيشته ي به زاري نه و
كوره ي دابكه، بوني بو چووه، نه كانه ستوري.

ده + بور + نه وه + چون = ده بوره وه چون. وهك: نه و كوره به بوني دوكه لي
دلي ده بوره وه چووه، پي ي رابگه ن.

به + حه وا + دا + چون = به حه وادا چون. وهك: بوچه قويه كي به حه وادا
ده چم. نيمه ووه ده ستم ناكه وي. به ن پر م ددانه.

چون، له پال قسه ی پشینیان دا

کوسه چو بوردینی، سمیلیشی له سهر دانا.
روژده چی و قهزا (قضا) ناچی.
هه رکه س هه نگا ویکت بولا نه یه، دوهه نگای بولا مه چو.
چون به خوته وهاته وه به خودایه.
که ر به چیتته به غدایه، نابیتته یه ستر.
له دوا ی جوان، مه چو.
ده یانکوت: پشيله گوت به ده رمان ده شی، ده چوده ی شارده وه.
ناو به ناوه دانئ دا ده چیتته خوار.
سه رمان به چی، نو یزمان ناچی.
نه وه ی ده چیتته بال مالان، یا خودا کافری بی به حالان.
نه وانه ی ده چنه بال مالان، یا خودا کافریان بن به حالان.
له به ربای مه کیشه توتئی، له هه ورازان مه لئی کوتئی، مه چووه سه رمالی بابی ژئی.
هه مو ریبه که ده چیتته وه بو با نه.
گاران به خریکه وه ده چو، له مانگای پیریژنیان ده پرسى.
له هه رشتیکى بترسى هه ربه وى ده چی!
به ناودا چو، به عه رزی داخورا.
وه که به فری پارچو.
پیس به پیسئ ده چی.

مالی حەرام بە گەروی کەس پو ناچی.

بە لا باران، پیاو ناچیتە هەواران.

ئەو هی بچیتە راوێ ماسیان، قونی تەردە بێ.

نە مار لە بیری دە چی کلک، نە باغە وان کور.

وێ ختیک بە بنە و بنە چە کە ی کە سیکێ دابچی یە خواری یا بە دوست دە رده چی یان بە دوژمن.

بچو بوشاریک کە س نە تناسی، خۆت هە لکیشە پر بە کراسی.

لە ناشی زوری پێ دە چی، لە ریگایە پە لە ی دە کا.

ریوی بوخوی لە کونیوێ نە دە چو، قانگە لاشکیشی پر گەل خوی دە خست.

هە شتی پاک و نووی پیس، هە مویان چون لە کیس!

بە مانگ بچو میوان بە، بە سأل بچو سولتان بە.

لە قانگە لاشکیان پر سی، بو کوی دە چی؟ کوتی: با دە زانی.

لە گویدریژیان پر سی، بو کوی دە چی؟ کوتی: شەپ دە زانی.

سورت دی، سە مات لە بیر چوو.

لە بەر خاتری خاتران، دە چمە سەردینی کافران.

لە کۆلی دە رچوین، کە وتینە زنجیری.

چون، له پال گورانیاں دا

ده چمه سه رکانی مرادان، شه رعی خوّم ده که م ته واوه.
نه وسال هه وت ساله عه زیم، عاشقم به گولیکی ده ساوه (ساوا).

★

ده چمه سه رنا له شکینتی، به را میده به بوکانتی.
یاری من زیده جوانه، باریکه ونه شمیلا نی.

★★

ده چمه سه ری سولتانی سی روژان نایه مه وه،
ده س (ده ست) له کیلان وه ردینم، چل دانه ی ده گرمه وه،

★★★

به ختی خوّمولیو نالی، به تاقی ده که مه وه.
نه سمه ران، دل به ران، ده با بچین بوگول چنین،

★★★

یاری من له گه ری دایه، به قورثانی سه ره پرشین،
له خودای ده پاریمه وه، خوزگه بو یه کتر بژین.

★★★

گول نیشان هه ی گول نیشان نه سمه رحالم په ریشان،
یارم چوته سه فه ری ده سمالی بو من نیشان.

هه‌روایه، هه‌روایه، په‌نجه‌ره‌ی‌روی‌له‌بایه،
یارم‌چووته‌سه‌فه‌ری، ناگات‌لیی‌بی‌خودایه.

ده‌نگم‌نوساوه‌به‌گوله‌به‌پوژه،
له‌دل‌ده‌رناچی، قسه‌ی‌نه‌وپوژه.

سویندم‌خواردووه‌نه‌چمه‌حه‌جی
حه‌جم‌بو‌بیته‌کن‌له‌جی
تا‌ماچ‌نه‌که‌م‌خالی‌خه‌جی!
نه‌وشه‌ونه‌بوشه‌وی‌دینی
به‌خه‌یال‌چومه‌مه‌دینی
خزمه‌ت‌په‌ری‌زاده‌ی‌چینی.

وه‌ره‌ماله‌که‌م‌قه‌ت‌قه‌ت‌مه‌چووه
خه‌می‌سه‌دسال‌م‌له‌بیر‌به‌ره‌وه.

پیم‌لی‌نی، پیم‌نی‌مه‌نی، زه‌رده‌له‌به‌رکولینی
ده‌ستم‌له‌نیوده‌ستی‌نی، با‌بچین‌بولای‌گه‌رمینی

بو‌ت‌دینم‌بو‌ت‌دینم، بو‌ت‌دینم‌له‌ومورسایه،
نه‌گه‌رئیران‌لیی‌نه‌بی، بو‌ت‌ده‌چمه‌ئوروپایه.

مالم‌لیره‌بارده‌کا، ده‌چمه‌دارو‌بی‌داری
هه‌رکه‌س‌نه‌توی‌له‌من‌کرد، یاخودا‌به‌ردی‌لی‌باری.

باران‌بارانه‌سه‌حرا (صَحرا)‌ی‌کرده‌نگین،
یارخودا‌حافیز (حافظ)‌به‌دلکی‌غه‌مگین،

کافره ی پی نه زان بوټ ده رچوم له دین،
کو برای (کُبرای) خال نه خشین.

★★★

بوټازرگانی ده چمه شنویه،
کراست بو دینم له گولی هیرویه.

★★★

هرکه سټی ده ی کا مه نعی من و تو،
له مالی ده رچی روژی هه شت ونو.

★★★

سه رکه سه نیرم، تیر بکه شینم
ده چمه نیجباری، مهرگت نه بینم.

★★★

کوشکیکت بو دروست که م له بنه ی سه هه ندی،
ده چمه سه رمالییی به زاوا به ندی.

★★★

ده چمه سه رکوی ثاتی، دینم ناوی حیاتیی،
ده یده م به وپیره پیاوه ی، چاوکه زالم بداتی.

★★★

چون، له گه ل قصه ی نه سته قی مندا لان

دوم دوم هه للاجی، چوینه مالی مام حاجی، مام حاجی له مال نه بو، هیلکه وړونې
لې نابو، به شی مده شی نه دابو.

نیستی که!، بچووه، کوره که چه له که ت ده گری.

تاوه که! وهره وه، وهره وه، کچه زیرینه که ت ده گری.

ده چمه مالّه جوله که، قولته قولتی کوله که، ده چمه مالّه نهرمه نی، قولته قولتی

سه مده نی، ده چمه مالّه موسولمان، ده نگي یاسین و قورئان.

قامکی چکوله به قامکه کانی دی ده لې: بچین بچین. قامکی ته نیشتی ده لې:

بوکوی بچین؟ نه وی دی ده لې: بچین بودزی. نه وی دی ده لې: له خودای

نه ترسین؟ دوايين قامک ده لې: ده بی ترسین.

حاجی له گ له گي گه رگه پری، سیمان ده خوابه شقی عه لی،

له عاسمانان ته به ق ته به ق له عدرزیه کوچک وکه له ک

ماندونه بی (یان: بوکوی ده چی؟) عه بابه له ک؟

گورگه شه وی، گورگانه شه وی. به رخه چکوله کم خه وی لې بکه وی. لوره ی

توی ناوی لای لایه ی ده وی. ده لې له مالی نیمه وه دورکه وی.

بچووه مالی نه بویابو وشره که ی بکه به تیشو

خوری مده که ی بکه به داوه ده زو خوی لیسه ده رکه زوبه زو

بچووه مالی کولله خوړه کان زبانی به دیان بیر به ددان

چاوی ژنه که ی کویر که به بیله کان به شکو به جاری بینه وه له کولمان.

نیسی نیسی گری گری، بابت بچیته له شكري، قه پال قه پال گوی داگری.
مامه پیره بوکوی ده چی؟ ده چمه حه جی و دیمه وه.
نه دی نه من له گه ل خوت نابه ی؟ ده وه ره ره گه لم که وه.

چون، له گهل مه ته ل دا

نه وه چييه؟ هدر به دواي داده چين و نايگه يني؟

چييه

نه وه چن؟ سواړي نه زوكي ده بم، ده چمه نه براني، دينم نه رواني؟

چييه، چييه، چييه

نه وه چييه؟ سوري به كه ويني دو، به قوني باب وبا پير ماندا هه لچو؟

چييه

نه وه چييه؟ كا چو مادان؟

چييه، چييه، چييه

نه وه چييه؟ چومه سهر ته پولكيكي، بانگم كرده هاواليكي، هزارها تن به

جاريكي؟

چييه، چييه، چييه

به جاريكي له سهر تاوي، ده چمه بن تاوي.

چييه

په يدا ده بي له تاوي، وه ك به فر له بهر تاوي، ده چيته وه سهر پره نكي تاوي.

چييه

چومه دييه كي هيچ كهس تيډا ني، دو به رخم ده خوار د هيچ ئيسك تيډا ني،

سواړي نه سپيڅ بوم. هيچ روح تيډا ني.

چييه، چييه، چييه

راست و چه پی ده چنی کنی، ریگا و بانان هه لده چنی، ده چنی مالان دای ده
که نی.

٢٢٢

قه لای گیتی، پی نیه تی چنی.

٢٢٣

گای سور، کلکم بری چو ژور.

٢٢٤

هه رچه نده چکو له ش بی ولا تی داده گری، به لام به فویه کی له نیو ده چنی.

٢٢٥

چون، له پال زار او ده

بوده چی؟ له بهر چی ده چی؟ کی ده چی؟ چلون ده چی؟ بوکوی ده چی؟ به
چی ده چی؟ کهنگی ده چی؟ له گه ل کی ده چی؟ بوچه ند پروژان ده چی؟
روح له جیبه کی سخت دایه وده رناچی!
بوم به قه تریک نا ووبه عدرزی دا چومه خواری!
گوئی له کلاوی چوته ده ری.
نه وه نده رقی هه ستاوه، بای ده برینانه وه ناچی.
که پوی بگری گیانی ده رده چی!
لیږه واریکی و ابو که که لی لی ده رنه ده چو.
له جیبه کم دیوه، هه رچی ده کم ناچمه وه سه ری.
قه له مه کم نیستی به ده سته وه بو که چی لیم ون بو، نازانم به عدرزی داچو وه
خواری یان عاسمان هه لی کیشا؟
بولای کاری چاک نارواو هه رسه ری له کاری خراب ده خوری، وا دیاره
شه یتان چو وه ده که لیشه یه وه!
قه ره چی، به قورپی داچی!
به ناس (به رد) و په لاش (کوین) داچو!
نه گه ر نیستی چوبای کهنگی ده ها تیبه وه؟
نه وه پښه ی بگره و به ری مده، ده چیبه به رمالان.
نه و چو وه ته هه قان، نیمه ماوین له ناحه قان.

بۆمەندو ملایمی ده چیتته وه سه ربابی. ده لئی سیوینکن له تت کردون.
 نه و کوره نه وه نده وه بابی ده چی هه ربابی نه ی کو تو وه بر و به ولا وه.
 داخم ناچی، نه و کراسه ی کریوم، لیم ون یوه!
 سه د بریا به بریا یه خودای با، ده ستیک ولا قیکت نه با، به لام وه من چوبای.
 یاخودا مالت ئا وه دان بی، نه شیوی وتیک نه چی.
 چه ند روژیکه ده ست نوسی وتاره که م لی ون سووه، ده زانم یه کییک لی
 هه لگرتوم. لیم رونه که له گولا له ی به ولا وه تر نه چووه!
 ناردومه ماستی بکری، چونی نه و چونه بووه و هیشتانه گه راوه ته وه.
 وه ره چوله مه شکینه ی، له سه ردلخواز. له بیرم بی وله بیرت چی.
 له گه ل به خت و ئیقبال چ ده کری؟ بچمه سه رجومی سیروانی ئیشک ده بی.
 نه چی له رقان نه وه نده چیشه که ی بکو لینی که بیته خه لوزا!
 وایو، وایو به کار نایه ده بی کار بکه یین.
 ته لیسمیان لی کردووه، بزانیین به چی ده چی!
 نه و کا برایه نه وه نده چاکه، به کاله و پیتا وه ده چیتته به هه شتی.
 کا برایه که به کوره که ی خو ی کوت: نابی برو ی بۆ هیچ کو ی و دوسمه که ت
 ناچی بو ده ری.
 په یو، شیره که م هه لچو، خه تام نه بو!
 که سیك به که رم بزانی و حه قم لی بخوا، به چیتته په رپه روچکی ئاسمانی حه قی
 خو می لی ده ستینه وه.
 بانگتان هیشتبوم، له بیرم چو بیم، خو نه چووه بچی بۆ جاریکی دی.
 میرات گره کان له سه رمیرانی به شه رده هاتن. یه کیکیان کوتی: من به شی
 خو مم ناوی و بۆ خو تان. نه وه له خیر و بیر ی چومه ده ری!

چون، له گډل جنیودا

خودای ده کرد چه ند سال، له مه و پیش سایه ی ویمان له سهر لاده چو!
خودایه، نه ی مړینی، دومانگی نازگار له سهر پره قی پشتم بکه وی، که س نه بی
چوپړه ناوړکی به گه روی دابکا ولایه کی له شی به جی و بانانه وه، بچی!
خودای ده کرد به عذاری دا ده چووه خواری!
ناسمان دوروزه وی سه خت بوډه بوته من ما بام، له شهرمان، هدی به سهر تاشین
چی!

بسکت به برین چی!
ناخر بو هینده بی نه چوی، بزانه نه وخه لکه له سهر نه وکارانه ی که ده ی که ی
چه نده قسه ت پی ده لین! ناه ونزوله ی خه لکی، روژیکی بو ت له که ره م ده که وی!
نه وه نده بو به تیره ونه وی دا ده چی؟ خو جاوی را په ل نا که ی، یا خودا
له به ریه ک چی!

به سهر ته وه نه چی، شهر ته وه ک ماری پټه وه بده م!
خودای ده کرد توشی گیچه لیکې واده بو، سهریشی تیدا ده چو وسه روسکه ی
له سهر داده نا!

ره بی بی سهر وشوین بچی، که س به ده ردومه رگت نه زانی!
خودای ده کرد گیانت ده رده چو وچا ویشتم پی سپی ده بو!
برو هدی بی نه چو!
نه وه موته مه گه ی له گډل داوی له لات هیچه. دوینی به منت کوت:

نه تو هرهه رهيچت له گدل من نه كړدووه. جانده وه قسه يه؟ هه ي ړوت چې!

نه وه مو هات و چووه ت له چييه؟ بوله گل ناكه وي؟

خوداي ده كړد به ده ردي بام ده چوي!

به قوري داچي، بو دروي ده كه ي!

پيم وايه چوته شاري سا بلاغ. خوداي ده كړد به ولاتره وه ده چوونه ده گه راوه!

نه تونه وي ړوژي نه ودر ويانه چبو كه ده ت كړدن؟ ده ست له وكاره نا شيرنه

هه لگړه! ده نانه ونه خته نا پر وي كه ماوته، نه ويشي پي ده چې، نه وجارده پي

له نيوخه لكې داسه ر شوژبي!

نه وه نده لوتي له حه وايه، نواله ي چه ورو گهرم نه پي به گه روي ړوناچي!

قسه يه كي بكه، وه قسان بچي، مردوت مري!

چوني پي وهاتنه وه ي نه پي!

زوړله خو ت ده رچوي و خو ت پي زوره!

په ببي هه ژديهاي حه وت سه ر بچيته خه ونيوه!

چون، له گډل بهیت دا

له بهیتی سواروۍ سنجانی دا، ناواهاتووه: ... چه ندم پئی کوتی سوارو، به شقی خودای مه چووه، مه تهریزی ده گه وره وگران، خو ماوی (خو مه هاوی) که ناری ده سواران...

له بهیتی سواروۍ نایشه گولۍ دا، ناواهاتووه: نه وه ده لۍ سوارمه زنی، به من مه زنی، سهرت له پولای چه نگت له ناسنی، هه رقه لاتیکی ده چیه ی نه توۍ له بنی، نه و حاکمیکي زه ره نده یه نه توۍ له کنی، نه وه سولتانی نه سته مبولۍ له به رسامی چو که له سوارۍ من، ناسه کنی.

له بهیتی لاسه شوپری باله کیان و خه زالی مه لا نه بیان دا، ناواهاتووه: ... کیزه که، ده موله عاست له هه رزه کاره که گه شست، به بیانوی چونه ده ری پئی ماله بابی دا گرت...

له بهیتی ناسرو مال مال دا، ناواهاتووه: به بازن، به زولفی به خه نه، قامکی به نه نگوستیله، ده سستی ده داکوته که کی دارمه رحه م، ده چووه ده وری په شمالي مال مال راسته ی په شمالي، به زه ندی به بازن سه بر وکه سه بر وکه ده یکو تاوه... له بهیتی سه بده وان دا، ناواهاتووه: ... ناوی کوستانان دینه خواری چه ندبه تو ندی، چه ند به تیژی، هه لده پرژینه بن سوره گولی سه ریبه گزنیژی.

ده جانه و که سانه ی خوداشناسن، وه رن په جمه کن، کئی دیوسه تی، له ده وره تی زه مانان له سهر سۍ کورپان را بوك بچنه وه مالی ده بابان، به تارای سوروه ره به کیزی؟...

له به یتي دمدم دا، ئاوا هاتووه.... بانگیکم وه به رخو لای نه وی دیکم وه به ر
پیغمه مبه ری تاخری زه مانی، بانگی دیکم وه به رحه زره تی عه لی، روژی جومعه و
جه ماعه تان سواره بی له دولدولی، ده ست ده داته زولفه قاری، ده چیته خه زای
گاور قرانی، بانگ دیم وه به ر سه وزه پوشتی له حاجی خوشی، له ترشه کانی...

له به یتي له شکری دا، ئاوا هاتووه.... جا، نه من ده چومه جبه خانه ی ناغای
چه له نگ، لیم ده رده کیشان پینج سه د رمبی کوپ ره شی دارحه یزه رانی... لیم
ده رده کیشان پینج سه د مه تالی گوئی فیلی که رگه ده ن، بن به جولانه... لیم ده رده
کیشان پینج سه د بو رویده و وکویتی قاپ ره شی کلک له سه رچوانه...

له به یتي گه لودا، ئاوا هاتووه.... سه رکولمی نه وی نازداری به من بمینی به
سوره گوله کدی ده نه وه ل به هاری، نه گه ر به حوکی ته رزه وبارانی به مل یه ک
داده چون له نه و به رنه و به ری ده کاوله سو مایه.

له به یتي با پیر ناغای مه نگوردا، ئاوا هاتووه....

ره سواغای میردیکانی سویندخوره به قورثانی
ده لی: ده شیوینم لاجانی ما مهش بچنه تارانی
تییان ده خه م قرانی...

له به یتي مه م وزین دا، واهاتووه.... خوشکی نه زت بیم به قوربان، نه من
جاریکی ده گه ل په ریان چومه راوی چل شه ووچل روژانه، له په ریان هه لبرام،
له منی کرده وه کرپوه وبارانه، ریم سه ره وده رنه کرد، که وتمه شاری جزیر و بوتانه،
له سه ر کوشکی یای زینی ده بوم به میوانه...

له به یتي خه ج و سیا مه ند دا، ئاوا هاتووه.... خه جیش ده گه ل پوئی کچان،
نه شمیلان، ئاسکولان، ده چووه گیلا خه ومه ندوکی، کچان به داوینی نه و کیو و
دولانه، وه رده بونه وه، کوران به لایه کی دیکه وه...

له به یتي شیخی سه نعان دا، ئاوا هاتووه:

نه گه رده بینم ورده خالی له گه ل قه دیکی شمشالی
جه رگ ودل بو وی ده نالی نه من ده چم به عه بدالی
تو نه ت دیوه کیژی کالی...

له به یتى بارام و گولندام دا، ئاوا هاتووه....

ئه گهرشیت نه بى ونه بى دیوانه تو وه کومه جنون نه گرى به هانه
نه چى بو شاخان سوبحان سوبحانه له یلیت ناده نى، ئه رى جانانه
له به یتى سه عید و میر سه یفود دین به گ (سعید و میر سیف الدین بیگ) دا، ئاوا
هاتووه.... هاتوم دانیشتم به سه رگهردانى، روم نییه ئه گه ر بچمه وه ئاوه دانى، قه
له مى تو یه بوخوت ده زانى،....

له به یتى ناز و خدر دا، ئاوا هاتووه:

ها تنه خواری ده سره و ده سمال روبه ند لاچون له سه ر خال
بازنه ده شکین و خر خال بوبه قیزه و گاله گال
له به یتى میهر و وه فا دا، ئاوا هاتووه:

وه ختیشم لی دره نگ بووه، هاتو ته وه ختی بانگی ئیواری، چاوت به من بمینی به
نه ستیره ی روژی، کولمه ت به من بمینی به گولی هه ناری.
سبحه ننی هه چى زوتره بوم بچو بو سه رکانی شیخان، کانی و روباری، با جیره ی
ریگایه له گرم، به دیتن و یونی یاری...

له به یتى شیخ فخر و خاتون نه ستی، دا، ئاوا هاتووه:

قه سه م به زاتی سوبحانی گه لیك نه بله و هه چ نه زانی
ئاوړت داویمه خه رمانی خوشی نه بینى له گیانی
لیت تیك چى سه روسا مانى ئازای به نده نت بگری زانی
به قورى داچى تاده توانی داستون بى له سه پانی...
له به یتى کهل و شیر دا، ئاوا هاتووه....

جیگای پادشاهان ئیره قه لآبو ده رك و په نجه ره ی سه رپاك ته لآبو
لو تی نه یان کرده یچ فکرو نه ندیش به ره و باره گای پادشاهونه پیش...
له به یتى عبدالله خان مکرى دا، ئاوا هاتووه....

ئاغام، عه قلت په شوکاوه یان په ریان ده ستیان لی ت داوه
داره له ك به قورى گیراوه ئاو زوره ده لى سی سیلاوه
قو لیكى نه چووه به ولاره گه نم و جو مان نه دیراوه...

چون، له پال هونراوه کانی شاعیران دا

هیمن:

نهی نه واندی قدت له بیرم ناچنه وه!

نیسته بمبینن، ندری ده مناسنه وه؟

هه ژار:

بیهوده یه بیروخه م، دلت خوش که برا!

پرسیارنه کرا، به شت درا، هه رچی درا.

توهیشته نه هاتویه جیهان روژی به ری،

نه وروژی ده بو بچییه ده ری، دیاری کرا.

گوران:

عومری کورتی دلداریم بو

یهك: پر به دنیاتاره زو

جی ما بوم له پاری مردو...

خوزگه م به سالی رابردو

له پر هات وله ناکاو چو

ده ریایهك تاسه نه مه دو

عه لی با پیرئاغا:

شه مال ده خیلیم بچو بولای له یل

بولای له یله که ی بی وه فا و بی مه یل

پیشکه ش که نامه ی ده رون له غم که یل...

نالی:

نیسباتی خه ت وخاله به سه دیده یی گریان،

ناچیتته وه نه ونوخته له نیودیده یی تهر دا.

پیره میرد:

مه گری مه ناله با به خه فدت دلشکست نه بن،
نه ختی له لات نه میننه وه بو به هه شت نه چن.

حاجی قادر کویی:

یه کیکی نایه ته وه چونیان هه رنه و چونه،
له شیخ و عالیم و جاهیل، له پادشاه و گه دا...
زیوه ر:

گهرچی نه رزی هیند بلندی وه خته لای من بچییه عهرش،
واسیته ی سهر به سستی و ئیج رای ی ئایینی منی...
ته ده ب:

له ور و ژه وه جانا! نه زه رت لیمه که لا برد،
چونی سهرو مالم به خودا هه رله نه زه ر دا...
طاهربیک (تاهیر به گ):

نه ماوه حاله ت و ژینم، له ده س چور و حی شیرینم،
ره فیکان با بکه ن شینم، سه دای گریه و فه غان با بی...
صافی:

سه بری ته ییو بم له کوئی بو و عومری نوحم چون ده بی،
پینج و دور و ژیککی ماوه، روح که چو ناییتته وه...
ثانی:

دلشیم چو گولیشم چو، که یاری گولعیزارم چو
نه ماژینم، له گه ل خوشی به تاراجی نیگارم چو...
صه فوه ت:

سه ری عه قلم له ده ستم چو، که مال و هووش و عیلم چو
ئومیدی وه سلی یارم چو، مه ده دیا ساکینولبه غدا.

سوزی:

زه مان شیوا زه مین هاژا که نه و چو،
به لئی که و چو له عالم قه دری که و چو...

نه دیب:

ئاواره و خوینخوره، مه گهر وامیقی عه زرام،
لومه چده کهن، کوشته و سه رگه شته یی له یلام،
بودانه یی خالت به فریو چوم، دلئی کیشام،
غه رقی غه م و سه و داسه رو ئاشوفته وشه یدام...

وه فایی:

په رده ی کر اسی لاچویشکوت به هه ردو لیوان،
گول وشه کرده باری له کوچه ی باغی سیوان،
زولفی رژانه کولمی وه ده رکه وتن له نیوان،
شه مس وقه مه ره لائن دوینی به نویژی شیوان...

بئی که س:

بیست وحه وت سآله تآله ژبانم له ژبرده ستی توژور په ریشانم،
وه ئینسان ناچم عه یینی حه یوانم که ی رزگارد به مآلی ویرانم؟
دلدار:

به یادی نه و دلئی تینو که چو ن هات و وه هاش ده ر چو...
بیتونه سپی چه ندنه سل بئی، سواری چالاکی نه بئی،
قا بیله، ده رچی له مه یدانی جیدال وجیگه ره وت...
شیخ ره زا تآله بانئ:

خزمینه، مه ده ن په نجه له گهل عه شره تی جافا
میروله نه چئی چاکه به گژ قولله یی قافا.
کامران موکری:

نه وی له سامان نزیک بیته وه ره وشتی به رزی بیرنه چیته وه...

قانیع:

چهن خوشه كه نه وروژه بلیسه ی گری ناگر،
وهك بهرقی غه زه ب دیت وده چئی لیره وه تا چین...
شیخ سه لام:

ده ست مایه ی عومرم، له ده ستم ده رچو،
به په نجه ی نه جل، جه رگم کون کون بو،
ناگه ریته وه، كه سئی له و دونیا،
تالیی بهر سین نه حوالی مرد و...
موحه ممه د ته و فیق وردی:

به فری چوه وه ی په له په له بو - وهك میگه لی مه ر
له بن له شکری هه وری ته می زو - ناهیلی كه سه ر...
سابیر سه عید شوکری (رازی):

کیلیکی بهرز، به قه دبا لای شهم له سه ر گلکوم بی به بی زیا دوکم
له پروی بنوسن هونرا وه کانم كه به تیری شهم ده رچووه گیانم
کاکه ی فه للاح:

چاوی نه ترسئی، به چئی بی پشو
گیانی نه به زی، بکا به تیشو...

موحه ممه د سالیح دیلان:

پئی له خرتک چوی به ردی هه ردی ده رد،
ره نگه لیزر کاوبه هه ناسه ی سه رد...
حه ریق:

گه رده چمه وه ساحیب، نیه هیچ مونیس و ساحیب
گه ردیمه سه قز، ناری سه قه ر واله جگه ر ما...
سواره:

روژبه ره سارده کزه ی بای زریان کاته بوژینی له ده س چو گریان...

سيف القُضات:

به له رزه ده چنه فريز وچنيني

گريانه کاريان جي ي پيکه نيني!...

چون، له نیو چپړو ك دا:

له چپړو كی داپیره ومام ریوی دا: (دایه) پیره چو تیڅه له یه کی هیڼا وخیږا
كلكى مام ریوی په راند. مام ریوی گه لیک له داپیره پاراوه كه كلكه كه ی بداته وه.
داپیره کوتی: بچووه (بچو) شیرم بو بیڼه تا كو كلكه قولت بده مه وه. مام ریوی
چووه كن بزن، کوتی بزن: شیرده بوداپیر، داپیر كلكه قولم بداته وه، بزن کوتی
بچو بو كن دار، گه لام بو بیڼه تاكو شیرت ده می. ریوی چووه لای دار، کوتی دار،
گه لاده بو بزن، بزن شیردا بوداپیر، داپیر كلكه قولم بداته وه. دار کوتی: بچووه
سهرکانی، ناوم بو بیڼه تاكو گه لات بده می، ریوی چووه سهرکانی، کوتی: کانی
ناوده بودار، دار گه لادابو بزن، بزن شیردا بوداپیر، داپیر كلكه قولم بداته وه...
چون، له چپړو كی مهر وكه و بز نو كه دا:

... كه هاوین داهات بز نو كه به مهر وكه ی کوت بابچین خانوچكه یه ك بوخومان
دروست كه ین، كه زستانې بچینه نیوی و خومان له سهرما وگورگ و... بهار یزین.
مهر وكه کوتی: من دوگی خوم خوش بی. خانوم بوچییه؟ بر بوخوتی بكه.
بز نو كه ش پرویشت خانوچكه یه کی بوخوی پیکه وه نا. ده گه لكو زستان
داهات بز نو كه چووه خانوچكه كه یه وه...

چون، له چپړو كی گورك و بز نو دا:

بزن چووه سهربانى مالی گورك وده ستی كرد به ته په ته پى.

گورگ قه لس بو کوتی:

نه وه کییه له بانم ته په ته پى ده كا؟

کاسه وکه وچکم لئی خوڼاوی ده کا
له میوانانم شهرمه سارده کا
بزئیش پئی کوت:

نه وه منم، منمنوکه دوچاوم پیوه یه، بزبزوکه
دوشاخم پیوه یه، ییل ییلوکه کئی خواردویه تیتلی من
کئی خواردویه بیبلی من بیته شهرو جهنگی من...
چون، له چیروکی ریوی و مریشکه قوله ی دا:

مریشکه قولیک له هه وارچیان به جی مابو وهدرله هه ورای ما بووه. ریویک
چووه زگی و کوتی: ده بی هه رئیستی بتخوم!

مریشکه که ش پئی کوت: جاری لیم گهری باهیندیکي دی خوم قه له وکه مه وه و
جوجکان هه لیم. جا، ئاغایه کی به مالم، وه ره پیمان وه ره به ویمناخو و لیمان تیر به.
ریوی به قسه ی کردو خوی لئی هه لبارد. پاشان مریشکه قوله چوه کن
مام هومره ی را وکه رو نه قله که ی له نوکه وه بوگیراوه و زورده سته و داوینی مام
هومره ی یوکه: په ندیکي به سه ریوی بیئی (بهینئی). وایان دانا، وه ختیک مریشکه
قوله جوجکه ی هه لینان وریوی قرمی خوی لئی خوش کردن و چوه زگیان، به مام
هومره ی را بگه یندری. سه رده میکی پئی چو، مریشکه قوله جوجکه ی هه لینان
و ریوی به دواي نه و نواله چه ورانه وه داهات و چوه زگ مریشکه قوله ی. روی تی
کرد وه لیدایه:

هه چومه چومه چومه دایک و جوجکان ده خومه
دنیا به که یفی خومه!

مریشکه قوله ش پئی کوت: توخولا و امه لئی، نه من ده ترسیم. و اچاکتره بلیی:
مام هومره ی پشت که ندی به خوت و به توله قه ندی
که ولی ریویت به چه ندی؟

هه رله م دانه ره:

- ۱- بنه چه ی کوردان و بنچینه ی زمانی کوردی (له چاپ دراوه)
- ۲- واپسین سخنان بزرگان (له چاپ دراوه)
- ۳- از معادن فکری بهره برداری کنیم (له چاپ دراوه)
- ۴- شه رح ووه رگیزانی به یت و باوی «سه یده وان» به فارسی (چاپ نه کراوه)
- ۵- قاموسی نیوه دوانه کانی زمانی کوردی (چاپ نه کراوه)
- ۶- درباره منظومه شیخ صنعان به زبان کردی (گویش های بادینانی، سورانی، اورامی) و زبانهای فارسی و ترکی (چاپ نه کراوه)

گهزانه وه سهرخو، نوسهر: دوكتور شهريعه تي، وهرگيز: صديق بوره كهيي.

٤٥ قهران

گوردستان و ئيمپرياليزم، كوهملي غم خواراني گهلي كورد.

٣٥ قهران

عيرفان، بهرامبهرى، نازادى، نويسنى: دوكتور شهريعه تي، وهرگيز: ههزار.

٣ تمهن

دايه! باوه! كي خراوه؟ نوسهر: دوكتور شهريعه تي، وهرگيز: ههزار.

١٠ تمهن

داهاتوى ئيسلام، نوسراوى: سيدقطب، وهرگيز: صديق بوره كهيي.

١٠٥ قهران

سيماي موحه ممهه، نويسنى: دوكتور شهريعه تي، وهرگيز: صديق بوره كهيي.

٤٥ قهران

به ندى، بونه مر «آيت الله طالقانى»، وهرگيز: هوشيار.

٢٥ قهران

فهله سيتن رزگار ده بى، نوسهر: محمود حكيمى، وهرگيز: هوشيار.

٤ تمهن

ديوانى مه لاي جزيرى، هونراوه ي: شيخ ئهمه دى جزيرى، ههزار شهرحلى كردوه.

١٥٠ تمهن

ئينسان و بزوا، نوسراوى: ئوستاد مطهرى، وهرگيز: محمد صالح ابراهيمى.

١٠ تمهن

ئاين و نهوين، هونراوه ي: سيد محمد سعيدى كوردستانى.

٣٠ تمهن

كتيب سوتانى ئيران و ميسر، نوسهر: ئوستاد مطهرى، وهرگيز: عزيز حهسه نخالى.

١١ تمهن